

Hirdetések

1. Ezen a héten csütörtökön, **november elsején, Mindenszentek parancsolt ünnepe! November 2-án**, pénteken pedig **halottak napja lesz.**

A szentmisék rendje Mindenszentek ünnepén a Templomban:

szerdán elsőeste 18 órakor (felnőtt katekézis elmarad)

csütörtökön 9.30 és 18.00

A szentmisék rendje Halottak napján:

Templom 7.00 és 18.00

2. Kérjük azokat, akik **új síremlékük megáldását kérik**, jelentkezzenek a sekrestyében, vagy a plébánia irodájában. **November elsején, Mindenszentek ünnepén, csütörtök délután 14 órakor** a temetőben igeliturgia keretében fogjuk ezeket megáldani.
3. Kérjük, hogy akik még nem fizették be az **egyházi hozzájárulásukat** az idei évre, azok tegyék meg a hátralévő két hónapban a plébánia irodájában.
4. A héten elsőpéntek is lesz, meglátogatjuk betegeinket!

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2018. október 28. IX. évf. 32. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-144

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 29. vasárnap

Ezután megérkeztek Jerikóba. Amikor kiment Jerikóból tanítványaival és a nagy sokasággal, a vak Bartímeus, Tímeus fia az útfélen ült és kéregetett. Amint meghallotta, hogy a Názáreti Jézus az, elkezdett kiáltozni: „Jézus, Dávid Fia! Könyörülj rajtam!” Sokan leintették őt, hogy hallgasson. Ő azonban annál jobban kiáltozott: „Dávid Fia! Könyörülj rajtam!” Jézus megállt és megparancsolta, hogy hívják őt eléje. Erre odahívták a vakot, ezekkel a szavakkal: „Bízzál! Kelj föl, hív téged!” Mire az ledobta a felső ruháját, felugrott és odament hozzá. Jézus megszólította és megkérdezte: „Mit akarsz, mit cselekedjek neked?” A vak azt felelte neki: „Mester! Hogy lássak!” Jézus erre azt mondta neki: „Menj, a hited meggyógyított téged.” Erre azonnal látni kezdett, és követte őt az úton.

Útravaló

A testi fogyatékoságok az ókorban sokkal súlyosabb teherként nehezdedtek az emberre, mint ma. Teljes tehetetlenséget, kiszolgáltatottságot és reménytelenséget eredményezett az ember számára. A próféták, Izajás és Jeremiás is a fogyatékok meggyógyításával jellemzi a messiási kort,

és a messiás személyét. Jézus gyógyításai ezért olyan fontosak, mert ezek által tárul föl kortársai számára, hogy elérkezett az Isten Országá.

Jézus azonban egy másfajta vakságra is felhívja a zsidóság és a mi figyelmünket is. A lelki vakságra. Ez nagyobb fogyatékos minden testi bajnál, mert az ember lelkét teszi bénává, vakká, süketé és némává. Jézus egy alkalommal azt mondja a farizeusoknak és az írástudóknak: ha tényleg vakok volnátok, nem volna bűnötök, de ti azt mondjátok, hogy látunk, ezért megmaradtok bűneitekben.

A keresztény embernek is az egyik legnagyobb veszélye, hogy azt hiszi, hogy lát, ért, hall, hisz. Már észre sem veszi, hogy fogyatékos. Ezért nem kéri Jézust Bartimeus hitével: Uram, hogy lássak! Pedig csak Jézus Krisztus képes látóvá, értővé és Isten akaratát megvalósító kereszténnyé tenni. A vak koldussal együtt mi is kiáltunk hittel és bizalommal Jézusnak: Uram add, hogy lássak!

November 1. Mindenszentek parancsolt ünnepe

Keleten már 380-ban ünnepelték az összes vértanú napját, míg Nyugaton IV. Bonifác pápa 609-ben megkapta az összes pogány isten tiszteletére épült római Pantheont, s felszentelte Mária és az összes vértanú tiszteletére. III. Gergely pápa ezt a napot kibővítette a földkerekségen elhunyt összes igaz embernek emléknapjára. Így tehát ez a nap a megdicsőült Egyház ünnepe. Célja, hogy az összes szentet – nemcsak azokat, akiket az Egyház hivatalosan szentnek nyilvánított – közös napon ünnepeljük. Az ünnepi mise könyörgése ki is nyilvánítja: „Mindenható örök Isten, ki megadtad nekünk, hogy egy napon ünnepelhessek minden szented dicsőségét, arra kérünk, hogy sokszoros közbenjárásukra bőven áraszd reánk irgalmasságodat”.

November 2. Halottak napja emléknap

A katolikus egyházban a *Mindenszentek* utáni nap a tisztítótűzben szenvedő lelkek emléknapja. Ezen a napon a „küzdő, tisztuló egyházzal” emlékezünk meg. Általános szokás szerint az előtte való nap délutánján, a „halottak estéjén” rendbe hozzák a sírokat; virágokkal, koszorúkkal feldíszítik, és az este közeledtével gyertyákkal, mécsesekkel kivilágítják, „hogy az örök világosság fényeskedjék” az elhunytak lelkének. Szent Ambrus így emlékezik meg a halálról: „*Krisztus nem akart a haláltól megmenekülni, és minket sem tudott volna semmi mással jobban megmenteni, mint éppen halálával. Így tehát az ő halála mindenki élete lett.*”

Szent Bernát apát beszédeiből (Mindenszentek ünnepére)

A szentek nem szorulnak rá tiszteletünkre, semmit sem ad nekik a magasztalásunk. Csupán csak a mi hasznunk – és nem az övék – származik abból, ha róluk megemlékezve tiszteljük őket. Ami engem illet, meg kell vallanom, hogy a róluk való megemlékezés hő vágyat gyullaszt bennem.

Az első ilyen vágy, amelyet ez a szentekről való megemlékezés bennünk felkelt, vagy még jobban megerősít, az, hogy élvezzük boldogító közösségüket, és méltók legyünk az üdvözült lelkek társaságára égi otthonukban: találkozzunk a pátriárkák karával, a próféták soraival, az apostolok testületével, a vértanú népes seregével, a hitvallók táborával, a szüzek kórusával, egyszóval együtt legyünk, és együtt örvendezzünk a Mindenszentek egész közösségével. Kész befogadni bennünket a legelső idők egyháza, de mi nem törődünk vele; várva várnak minket a szentek, de mi ezt semmibe se vesszük; várnak bennünket az igazak, de mi úgy teszünk, mintha mit sem tudnánk róla. Ébredjünk már fel végre, testvérek, támadjunk fel Krisztussal, és keressük az odafönt valókat; ami ott fönt van, arra legyen gondunk.